

Tymieści sobie Polskie Alexandry
 Uliat ogniwem Cny Efestyonię:
 Ześ wżytkie przebył rozumem meandry,
 Zadne pogrążyć niemogły cie tonię;
 Nietrzeba byto prorockiey Kassandry,
 Bo sie przed Twoim wyrokiem zaptonię;
 Cł iakos stanął w Xiążęcym podwoju
 Tak y w żelaznym koronnych woysk kroju.

Samby chciał Gradyw pod Twoimi znaki
 Sposobić racza do odwagi dola;
 Ktoż bo wicim lepiey umiał skryte szlaki
 Przerznąć kto imać Turczyna w niewola?
 Placza do tych czas bysurmańskie braki,
 Jeszcze ich ciąggi Twoiey Ręki bola:
 Zadnego sobie nieroknia miru,
 Gdy w polu staniesz mżny SEDZI MRU

Na coż Apelles dowcipnemi farby
 Acronymowi Lwa kryśli u bołu?
 Tylko ześ swobod Polskich drogę skarby
 Na nieuspionym zawsze chował oku;
 Głębokie w karkach Otomanskich skarby
 Jak Lew rysował w krwawym harcowskoju.
 Zadne by z grotow wywiedzione płoty
 Niemoga Twoicy zatamowac cnoty.